

Ποιος ήταν ο σπουδαίος αστροφυσικός Διονύσης Σιμόπουλος που έφυγε από την επίγεια ζωή

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο διακεκριμένος αστροφυσικός και επίτιμος διευθυντής του Ευγενιδείου Πλανηταρίου Διονύσης Σιμόπουλος, ο οποίος έφυγε χθες από τη ζωή σε ηλικία 79 ετών θεωρείται από πολλούς συναδέλφους του και καθημερινούς ανθρώπους ο επιστήμονας που έφερε τους Έλληνες πιο κοντά στα άστρα. Μεταξύ άλλων ο Διονύσης Σιμόπουλος, ο οποίος τιμήθηκε επανειλημμένως για τη συνεισφορά του στην αστρονομία και την εκκλαίευση της υπήρξε τακτικός αρθρογράφος στην Πεμπτουσία από το 2012.

Σε ανάρτηση του στο Facebook, το Ίδρυμα Ευγενίδου αναφέρει για το θάνατό του: «Ο άνθρωπος που για περισσότερα από 50 χρόνια βρισκόνταν στο τιμόνι του Ευγενιδείου Πλανηταρίου, ως Διευθυντής του κι αργότερα ως Επίτιμος Διευθυντής δεν είναι πια μαζί μας. Ο Διονύσης Σιμόπουλος έφυγε σήμερα από κοντά μας, ήσυχα, περιτριγυρισμένος από την οικογένεια του. Αγαπημένε μας Διονύση Σιμόπουλε Αντίο».

Οι σπουδές στην Αμερική και η μάχη με τον καρκίνο

Όταν φίλοι και γνωστοί ρωτούσαν τον Διονύση Σιμόπουλο πώς τα κατάφερε και σπούδασε στην Αμερική τους έλεγε πώς πήγαινε στην καντίνα και αγόραζε τσάι, γιατί μόνο γι' αυτό είχε χρήματα, και έριχνε μέσα στο ζεστό νερό κέτσαπ για να τρώει ντοματόσουπα. «Δεν με ένοιαζε να πεινάσω, ήθελα να σπουδάσω για τα άστρα και τους πλανήτες», συνήθιζε να διηγείται στους φίλους του που κατέκλυσαν το διαδίκτυο με τις αναμνήσεις τους από έναν σπουδαίο άνθρωπο και επιστήμονα και τα συλλυπητήριά τους στη σύζυγό του Κάρεν στα τρία παιδιά και τα εγγόνια του.

Ο ίδιος είχε μιλήσει προ μηνών, κατά τη διάρκεια συνέντευξής του στο Πρώτο

Πρόγραμμα της ΕΡΤ, για τη μάχη που έδινε για τη ζωή του.

«Ο καρκίνος στο πάγκρεας είναι πάρα πολύ δύσκολος. Όταν μου ανακοινώθηκε από τους γιατρούς, σκέφτηκα ότι θα έχω 2-3 μήνες ζωής, το πολύ. Ο γιατρός μου είπε αν δεν κάνω τίποτα θα ζήσω 6 μήνες, και αν κάνω αυτά που πρέπει θα ζήσω παραπάνω. Έχουν περάσει 3 χρόνια από τότε, κι εγώ ακόμα ζω και βασιλεύω και πιστεύω ότι θα δω και την τέλεια ανακαίνιση του πλανηταρίου το 2023», δήλωσε χαρακτηριστικά τον Οκτώβριο του 2021...

Η ζωή και το έργο του

Ο Διονύσης Σιμόπουλος γεννήθηκε στα Γιάννενα στις 8 Μαρτίου 1943 (καταγωγή Γρύλλος, Ηλείας) αλλά μεγάλωσε στην Πάτρα. Σπούδασε Πολιτική Επικοινωνία (Ιαν. 1963 - Δεκ. 1972) στο Πανεπιστήμιο της Λουιζιάνα (ΗΠΑ) στο Μπατόν Ρουζ, ΗΠΑ. Την ίδια περίοδο του απονεμήθηκαν διάφορα βραβεία και τιμητικές διακρίσεις σε θέματα ομιλιών και επικοινωνίας. Ήταν παντρεμένος (1968) με την Κάρεν-Λουίζα Πήτερσον με την οποία απέκτησε μια κόρη (1974) και δύο γιους (1976, 1978).

Άρχισε να εργάζεται τον Ιανουάριο του 1968 και χρημάτισε Επιμελητής (Ιαν.-Σεπ. 1968), Βοηθός Διευθυντής Εκπαίδευσης (Σεπ. 1968-Σεπ. 1969), και Διευθυντής Πλανηταρίου (Σεπ. 1969-Μαρ. 1973) στο Κέντρο Τεχνών και Επιστημών της Λουιζιάνα (Louisiana Art & Science Museum) καθώς και Ειδικός Σύμβουλος Επιστημονικής Εκπαίδευσης της Σχολικής Επιτροπής (1970-1973). Τον Οκτώβριο του 1972 προσκλήθηκε στην Αθήνα από το Ίδρυμα Ευγενίδου όπου εργάστηκε ως Διευθυντής του Ευγενιδείου Πλανηταρίου (Απρ. 1973-Απρ. 2014). Έχει διδάξει σε δεκάδες επιμορφωτικά σεμινάρια αποφοίτων πανεπιστημίου και στελεχών επιχειρήσεων ως εισηγητής θεμάτων επικοινωνίας, λήψης αποφάσεων και επίλυσης προβλημάτων, έχει παρακολουθήσει ενεργά πολυάριθμα Συνέδρια και Σεμινάρια όπου παρουσίασε εργασίες του, κι έχει δημοσιεύσει εκατοντάδες άρθρα και μελέτες του σε Ελληνικά και ξένα περιοδικά και εφημερίδες.

Επαγγελματική δραστηριότητα

Χρημάτισε πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αστρονομική Εκπαίδευση (EAAE - European Association for Astronomy Education) (1994-2002), μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Διεθνούς Εταιρείας Πλανηταρίων (1978-2008), Γενικός Γραμματέας της Ένωσης Ευρωπαϊκών και Μεσογειακών Πλανηταρίων (1976-2008), Εταίρος (Fellow) της Βασιλικής Αστρονομικής Εταιρείας της Αγγλίας (από το 1978) και της Διεθνούς Εταιρείας Πλανηταρίων (από το 1980), και τακτικό μέλος πολλών άλλων διεθνών επιστημονικών οργανώσεων.

Το 1996 έλαβε την ανώτατη τιμητική διάκριση (IPS Service Award) της Διεθνούς Εταιρείας Πλανηταρίων για την συνεισφορά του στη διεθνή αστρονομική εκπαίδευση, ενώ το 2006 τιμήθηκε με τον «Ακαδημαϊκό Φοίνικα» (Palme Académiques) του Υπουργείου Παιδείας της Γαλλίας. Στις 17 Οκτωβρίου 2012, η Ένωση Ελλήνων Φυσικών (ΕΕΦ) τον τίμησε για την συμβολή του στην εκλαίκευση της επιστήμης σε ειδική εκδήλωση στο Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής. Στην καθιερωμένη ετήσια πανηγυρική συνεδρία της Ακαδημίας Αθηνών στις 22 Δεκεμβρίου 2015, το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της χώρας τον βράβευσε «για τη συνολική του προσφορά στην εκλαίκευση και τη διάδοση της Αστρονομίας και την πρότυπη λειτουργία του Ευγενιδείου Πλανηταρίου».

Συγγραφικό έργο

Ανάμεσα στα βιβλία του είναι τα «Είμαστε Αστρόσκηνη», (Μεταίχμιο, 2017), «Από τα Ψηλαλώνια στο Φεγγάρι: Η περιπέτεια της κατάκτησης του διαστήματος» (Μεταίχμιο, 2019), «Ο Ουρανός της Ελλάδας: Οδηγός για τα άστρα και τους αστερισμούς» (Μεταίχμιο, 2020). «Η μεγάλη περιπέτεια στο διάστημα» (Οξύ, 2021). Και πράγματι ο Δ. Σιμόπουλος ξεκίνησε πια τη μεγάλη περιπέτεια για να γίνει ξανά αστρόσκηνη...

Ο Σιμόπουλος μέσα από τα κείμενα στην Πεμπτουσία

Όπως προαναφέραμε, ο εκλιπών τίμησε την Πεμπτουσία με τη σταθερή δημοσίευση κειμένων του τα τελευταία δέκα χρόνια. Από τα κείμενα αυτά, εκ των οποίων μάλιστα το τελευταίο αφορούσε τον μήνα Αύγουστο και δημοσιεύθηκε την 1η του μήνα που διανύουμε, επιχειρήσαμε να σταχυολογήσουμε ορισμένες φράσεις ενδεικτικές της ιδιαίτερης προσέγγισης στην επιστήμη του.

Από το κείμενό του του Σεπτεμβρίου του 2020 με τίτλο «Τιτάνιες συγκρούσεις»:

«Παρ' όλο που τα δισεκατομμύρια των γαλαξιών που υπάρχουν στο Σύμπαν φαίνονται να απομακρύνονται από μας λόγω της κοσμολογικής διαστολής του Σύμπαντος, στην περίπτωση της Τοπικής μας Ομάδας τα πράγματα είναι

διαφορετικά. Γιατί στην περιοχή μας αυτή οι βαρυτικές δυνάμεις των γειτονικών μας γαλαξιών έχουν μεγαλύτερη επίδραση στις διάφορες μετακινήσεις τους. Το ίδιο άλλωστε συμβαίνει και παντού στο Σύμπαν αφού σε τοπικό επίπεδο οι βαρυτικές δυνάμεις ανάμεσα σε γειτονικούς γαλαξίες υπερέχουν της κοσμολογικής διαστολής.

Έτσι δεν είναι καθόλου παράξενο που όπως φαίνεται από τα τελευταία στοιχεία ορισμένων ερευνών ο γαλαξίας της Ανδρομέδας μας πλησιάζει με ταχύτητα 500.000 χιλιομέτρων την ώρα. Κάθε ώρα που περνάει δηλαδή βρισκόμαστε 500.000 χιλιόμετρα πλησιέστερα στον γαλαξία της Ανδρομέδας. Αν είχαμε στη διάθεσή μας ένα διαστημόπλοιο που θα έτρεχε με μία τέτοια ταχύτητα τότε θα μπορούσαμε να φτάσουμε στη Σελήνη σε τρία περίπου τέταρτα της ώρας αντί των τριών ημερών που χρειαζόνταν οι αστροναύτες του προγράμματος «Απόλλων».

Ένα από τα πιο δημοφιλή του άρθρα με τον τίτλο «Καταστροφολογίας το... Ανάγνωσμα» δημοσιεύθηκε στις αρχές της συνεργασίας του με την Πεμπτουσία. Αναδημοσιεύουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα:

Τα τελευταία χρόνια, για μιαν ακόμη φορά, οι «προβλέψεις» για το επικείμενο «τέλος του κόσμου» δίνουν και παίρνουν. Κι αυτή τη φορά οι διάφοροι «ψευδοπροφήτες» βασίζονται στο ημερολόγιο των Μάγια, ενός πολιτισμού της Κεντρικής Αμερικής, που άνθησε πριν από 1.500 περίπου χρόνια!

Οι νέες αυτές καταστροφολογικές «προφητείες» διατείνονται ότι το τέλος του κόσμου θα έλθει την 21η Δεκεμβρίου 2012, στη διάρκεια της οποίας θα συμβούν «πράγματα και θαύματα», μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται: μία σειρά μεγάλων σεισμών με μέγεθος 13 (!!!) και άνω βαθμών στην κλίμακα Ρίχτερ, η βίαιη μετακίνηση των τεκτονικών πλακών της Γης, η μετακίνηση του παγωμένου φλοιού των πόλων, η άνοδος της στάθμης της θάλασσας σε ύψος από 30-100 m, η δημιουργία τεραστίων παλιρροιακών κυμάτων (των επονομαζόμενων τσουνάμι), η δημιουργία ανέμων με ταχύτητα 800 έως 3.200 km/h, ο καταποντισμός όλων των παράλιων ακτών της Γης, η μετακίνηση του μαγνητικού πεδίου του πλανήτη μας και πολλά άλλα συναφή καταστροφολογικά γεγονότα!

Σε ένα ακόμη δημοσίευσμά του στην Πεμπτουσία υπό τον τίτλο «Εξωγήινοι επιδρομείς» ο Διονύσης Σιμόπουλος ανέφερε:

«Καθημερινά πάνω από 100 τόνοι λεπτής διαστημικής σκόνης πέφτουν πάνω στην επιφάνεια της Γης χωρίς να το καταλάβουμε. Στρατιωτικοί δορυφόροι καταγράφουν κάθε χρόνο δεκάδες εκρήξεις που συμβαίνουν στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας και οι οποίες οφείλονται στην διάλυση εξωγήινων

αντικειμένων με μέγεθος ενός περίπου μέτρου και ενεργειακό δυναμικό παρόμοιο με την ατομική βόμβα που εξερράγη στην Χιροσίμα.

Υπολογίζεται ότι 1.000 περίπου από τους διαστημικούς αυτούς επιδρομείς είναι αρκετά μεγάλοι ώστε να αντέξουν το ταξίδι μέσα από την ατμόσφαιρα του πλανήτη μας κάθε χρόνο και να φτάσουν στην επιφάνεια της Γης ως μετεωρίτες. Επειδή, όμως, το 70% του πλανήτη μας είναι καλυμμένα με νερό, οι πτώσεις αυτές σπανίως γίνονται αντιληπτές. Όταν όμως γίνονται τότε τα αποτελέσματα είναι ιδιαίτερα θαυματικά».

Πηγή: pemptousia.gr